

Højde med Tidens Fordringer, og det er mig bekendt, at der er ikke saa Steder her i Landet, hvor man i alt for høj Grad har forsjømt det almindelige Skolevæsen, fordi man af Kommunkassen har maattet offre alt for store Summer paa de kommunale Realskoler. Der er desuden det Uheld, at naar man en Gang har faaet en kommunal Realskole, kan man aldrig slippe den. Det er mig bekendt, at i Ålbens, den Nøbstad, jeg har den Ære at repræsentere, ønskede man i Fjor at gøre betydelige Øre for at forbedre det almindelige Borger-skolevæsen, og man søgte da Regeringen om Tilladelse til at nedlægge den kommunale Realskole. Byraadet bød efter min Mening en ret rundelig Sum til Støtte for en privat Realskole, naar en saadan oprettedes i Byen, men Ministeriet fastholdt, at den kommunale Realskole ikke maatte nedlægges; naar den en Gang var gaaet ind som Led i det almindelige Borger-skolevæsen, skulde man beholde den. Endvidere ved jeg, at med Hensyn til Realskoler paa Landet stiller Regeringen den Fordring at for at faa Statsunderstøttelse skulde de have Understøttelse af den Sognekommune, hvor vedkommende Skole er beliggende, og af Amtskommunen i den Amtsradsstreds, hvortil Skolen hører. Men efter, hvad der er mig bekendt, drives der megen Humbug med Hensyn til Understøttelsen fra Kommunen. Det gaar i Reglen saaledes til, at den vedkommende Realskolebestyrer gaar rundt til samtlige Sogneraadsmlemmer og bejder dem om at bevilge i det mindste en 50 Kr. af Kommunkassen, thi saa bliver der Haab for ham om at faa andre 50 Kr. eller maaske 100 Kr. af Amtsradaet, og naar han har faaet disse Beløb af Kommunkasserne, saa kan han, hvor ringe de end ere, opnaa at faa 1,000 eller maaske 1,500 Kr. af Statskassen. Man maa ikke undres over, at det gode Hjerte løber af med Kommunkalbestyrelsernes Mlemmer, naar de høre, at for en saa ringe aarlig Betaling ville de kunne skaffe denne Mand endnu c. 1,500 Kr. af Statskassen. Jeg mener, at det Tilskud til saadanne Skoler fra Kommunerne, som Regeringen nøjes med, er for ringe, og at der bør stilles større Fordringer, for at det virkelig kan vise sig, om der er Trang til en saadan Skole paa Stedet, eller om det er for at vise Velvilje, overfor vedkommende Realskolebestyrer, at man giver ham disse Smaasummer af Kommunkasserne, for at han saa kan opnaa Statsunderstøttelse. Dette skal jeg henstille til velvillig Overvejelse. Det ærede Medlem fra Storehedinge (S. Scaventus) udtalte forleden, at

Tingets Mlemmer havde deres Medansvar for, at Understøttelserne til Realskolerne ere stegne i den Grad, som Tilfældet er. Deri har det ærede Medlem desværre Ret. Det ærede Medlem udtalte dernæst, at der maaske nok var Grund til at vente indtil videre. Han var vis paa, at det ikke vilde vare ret længe, før der vilde ogsaa fra dette Tings Side fremkomme Begæringer om Tilskud til ny Realskoler. Ja, lad os vente og se Tiden an. Jeg er af den Formenting, at det vil vare længe. Jeg mener, at den Sum, der nu i det hele anvendes til Realskoler er tiltrækkelig stor, og at der for disse Skolers Vedkommende er Anledning til at træffe muligen lignende Regler som dem, der nu findes for Fordelingen af Statsunderstøttelse til Højskolerne. — Dernæst vil jeg gerne sige et Par Ord til Ubefaling for det Vndringsforslag, der findes under Nr. 223, angaaende Indretning af et Gymnastikhus for studerende og til disses Undervisning i Gymnastik. Dette Vndringsforslag er jo tiltraadt af et Mindretal i Finansudvalget, men varmt anbefalet af dets Ordfører. Jeg nægter ikke, at dette Spørgsmaal har min Sympati. Man har jo indvendt fra forskellige Sider, at Staten ingen Forpligtelse havde i dette Tilfælde. Ja det er, som man tager det til. Jeg skal dog henlede Opmærksomheden paa, at vor Lovgivning om Skolevæsenet hviler paa det Princip, at Sognepræsten er selvstreven Formand i Skolekommissionen, og som saadan skal han føre Tilsyn med Undervisningen i Almueskolen. Men blandt de Jag, der ere indførte som tvungne Undervisningsfag i Skolen, er Gymnastikken. Da nu Børsterne saa deres Uddannelse paa Universitetet, synes det mig, at der er al Anledning for Staten til at sørge for, at de, naar de skulle føre Tilsyn ved Skolerne ogsaa med Gymnastikken, have Forstand ogsaa paa dette Jag. Og jeg mener, at Gymnastikken har overordentlig Betydning, ikke blot i legemlig, men ogsaa i aandelig Henseende, fordi de Menneker, der ved ihærdig Slid og Arbejde, vænne sig til at have Herredomme over deres Legeme, ogsaa styrke deres Aand. Desværre er det jo i vore Dage saa, at Blødgængigheden ofte tager Overhaand hos den opvoksende Slægt; men et passende Middel herimod er Gymnastikken, og jeg har den Opfattelse, at unge Menneker, der i det daglige Liv vænne sig til at overvinde Vanskeligheder — thi man bliver ikke Gymnastikker paa een Dag, der behøves mange Aars Slid for at blive en dygtig Gymnastikker — vilde ogsaa ude i Verden saa at se, at de ved at anvende ihærdigt Arbejde kunne gøre sig Haab